

[Lilli Gyldenkilde]

kan lide det eller ej. Jeg synes, det er frygteligt at høre på, men det ved formentlig alle.

Hvis man spurgte de samme kvinder, hr. Tørnæs, hvad ønsker I: deltidsarbejde for jer selv og fuldtidsarbejde for jeres mænd, eller ønsker I faktisk at få en arbejdstid for jer begge to på 6 timer? – så er jeg sikker på, at der vil komme nogle ganske andre svar ud af det, for så ville man blive klar over, at man kunne komme til at deles om disse ting på en ganske anden måde, og det ville være løsningen på det. Det holder vi fast i; det er det, vi arbejder for.

Arbejdsministeren stod og argumenterede – og det har i øvrigt alle borgerlige ordførere gjort – ud fra hovedudgangspunktet, at vi ikke skal fordele arbejdet, fordi der ikke er en given masse af arbejde, samtidig med at en af de fremmeste ordførere, der har kørt det synspunkt frem, gør sit til, at vi får fiskekvoter og hvad ved jeg.

Det var et sidespring, men udgangspunktet er altså, at vi ikke skal fordele arbejdet og i hvert fald slet ikke ved at nedsætte arbejdstiden. Samtidig står arbejdsministeren heroppe og vifter med svensk LO om næsen på os andre, der tilhører den anden side af salen, og siger: ha, ha, ha, dér kan I bare se, svensk LO siger også, at det ikke er nogen god idé. De er blevet klogere, de siger også flekstid, deltid og deltidspension, og hvad vi nu har fra den side. Sandheden er jo, at de siger det samme, nemlig at vi må fordele arbejdet på en anden måde. Kunne vi så ikke få alle de argumenter taget af bordet, som siger, at der ingen grund er til at fordele arbejdet? I siger det samme, men I siger det på en anden måde. I siger deltid, flekstid, pensionsalderen skal sættes ned – det samme, som arbejdsgiverne siger – så når arbejdsministeren også står her og siger, at man ikke har taget stilling herindefra, er det jo ikke rigtigt. Vi kan ord til andet krydse af i arbejdstidsredegørelsen, hvad regeringen mener, og hvad Dansk Arbejdsgiverforening har givet udtryk for. De siger jo ikke nej til, at vi skal fordele arbejdet bedre mellem os, så lad os dog få den væk. Nej, det, de siger, er: vi vil have nogle helt andre metoder end dem, arbejderbevægelsen foreslår, for det er for dyrt.

For hvad er det, vi taler om, når vi taler om, at vi må have en generelt nedsat arbejdstid og ikke det deltidshalløj dér? Det er, at fru Hansen ovre i Skive, der er gift med hr.

Hansen, som også er en lavtlønsarbejder, ikke kan klare sig. Medens det er noget andet med dem, hr. Kofod-Svendsen stod heroppe og snakkede pænt om, at de må have fleksibel arbejdstid og deltid, og at det bliver så godt hjemme i den lille familie og sådan noget, for det kan de da sagtens sige, de tjener 240–250.000 kr. årligt, de kan da godt sige, de kan klare sig med lidt mindre.

Men hvad med den store gruppe af mennesker, der ikke kan klare deres regninger, hvis ikke de har en arbejdstid, der giver dem en løn, de kan leve af? Dem snyder man ved at gå ind for disse løsninger med flekseri, deltid, og hvad ved jeg. Vi skal have en generel arbejdstidsnedsættelse, og den skal såmænd nok komme, for det forlanger arbejderbevægelsen, og de skal nok finde ud af at stå sammen på et givet tidspunkt, om ikke før så senere.

Til slut skal jeg konstatere, at der rent faktisk er et flertal her: det radikale venstre, socialdemokratiet, SF og VS har givet udtryk for, at vi skal have arbejdstiden sat ned, og det må vi finde ud af at få vedtaget en dagsorden om, så fagbevægelsen i hvert fald har den hjælp.

Estrup (RV):

Fru Lone Dybkjær er forhindret i at være her efter frokost, og jeg vil gerne på det radikale venstres vegne føje nogle kommentarer til det svar, som arbejdsministeren gav.

Jeg synes, at det er skuffende, at der er så lidt engagement fra arbejdsministerens side i denne sag. Det er jo dog sådan, at vi står i en situation, hvor vi ikke kan finde de passende og gode virksomme midler til at bekæmpe ledigheden. Og derfor synes jeg, at man burde have åbenhed over for alle de muligheder, der er.

Det kan godt være, at der kan rejses tvivl om arbejdstidsforkortelsens beskæftigelsesmæssige virkninger, men der er dog også andre gode grunde til at overveje en arbejdstidsnedsættelse. En eller flere af dem giver ministeren jo i sin egen redegørelse, hvor man gør meget klart opmærksom på, at der kan være overvejelser af familiemæssige, sociale grunde og måske specielt arbejdstidstilrettelæggelsesspørgsmål. Derfor synes jeg ærlig talt, at man skulle være åben over for disse ting, og jeg fandt ikke noget som helst